

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.255/2016/5.

A tanács tagjai: . Kárpáti Zoltán a tanács elnöke
. Fekete Ildikó előadó bíró
. Kovács Ákos bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda, dr. Izsó István ügyvéd

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Az alperes képviselője: (...)

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, 13.K.33.883/2015/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, 13.K.33.883/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A vietnami állampolgár felperes 2004 februárjában illegálisan érkezett Magyarországra. Azóta nem teljesíti a jogszerű tartózkodási feltételeket, tartózkodási engedéllyel (tartózkodási kártyával) sosem rendelkezett. Első alkalommal 2007 januárjában terjesztett elő menedékkérelmet, amelyet a hatóság elutasított. A felperes keresete folytán eljáró Fővárosi Bíróság a pert megszüntette. A felperes 2007 decemberében ismét menekültkénti elismerés iránti kérelmet nyújtott be, amelyet a menekültügyi hatóság a 2008. március 27-én kelt határozatával elutasított. A felperes keresete folytán eljáró Fővárosi Bíróság a 2009. február 20. napján kelt ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ezt

követően a felperes 2008. július 22-én magyar állampolgár harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező családtagjaként tartózkodási kártya iránti kérelmet terjesztett elő, amely kérelmét a hatóság szintén elutasította, a határozat első fokon jogerőre emelkedett.

- [2] A felperessel szemben 2009. március 25-én idegenrendészeti eljárást indított az alperes, és a felperest Vietnam területére kiutasította, egyidejűleg három év beutazási és tartózkodási tilalmat rendelt el vele szemben. A felperes keresete folytán eljáró Fővárosi Bíróság a pert megszüntette, a rendelkezésre álló adatok szerint a felperes Magyarország területét 2010. január 25-én elhagyta.
- [3] A felperes ellen 2011. január 27-én európai elfogatóparancsot adtak ki, ezért a felperes vonatkozásában a SIS figyelmeztető jelzést 2011. március 28. napján törölték. A felperes ellen jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetett visszaélés büntette miatt büntetőeljárás indult, a Budai Központi Kerületi Bíróság előzetes letartóztatását rendelte el. A végzést a Fővárosi Bíróság helybenhagyta. A Fővárosi Törvényszék a 2012. július 16. napján kelt 28.B.1086/2011/113. számú ítéletében kábítószer birtoklásának büntette miatt a felperest nyolc év fegyházbüntetésre, és 8 év Magyarország területéről való kiutasításra ítélte. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a felperes szabadságvesztés büntetését hat év fegyházbüntetésre enyhítette, továbbá a felperessel szemben a kiutasítás büntetést mellőzte. A felperes 2015. április 14. napján feltételeken szabadult a szabadságvesztés büntetéséből.
- [4] Ezt követően az alperes a felperessel szemben idegenrendészeti eljárást indított, személyesen meghallgatta a felperest, és a 2015. május 7. napján kelt 106-1-32771/5/2015-KJ számú határozatával a felperest Vietnam területére kiutasította, és vele szemben két év beutazási és tartózkodási tilalmat rendelt el. Egyúttal a kiutasítás végrehajtása érdekében a felperes idegenrendészeti őrizetét is elrendelte.
- [5] A felperes 2015. május 8. napján harmadik alkalommal is menekültkénti elismerés iránti kérelmet terjesztett elő, melyen kérelmét a hatóság részletes vizsgálat nélkül elutasította. A felperes jogorvoslati kérelme alapján eljáró Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzésével a felperes kérelmét elutasította, megállapítva, hogy a felperes a korábbi kérelmeivel azonos ténybeli alapon nyújtotta be a harmadik menedékkérelmét, rögzítette továbbá, hogy a felperes esetében a visszaküldés tilalma nem áll fenn.
- [6] A menekültkénti elismerés iránti kérelmével párhuzamosan keresetet nyújtott be a felperes az alperes 106-1/32771/5/2015-KJ számú kiutasítást elrendelő határozatával szemben, amelynek elbírálása során a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 17.K.32.318/2015/3. számú ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, az új eljárásra kötelezést mellőzte. Megállapította, hogy az alperes eljárási jogszabálysértést követett el azzal, hogy a felperes által benyújtani kívánt méltányossági és tartózkodási engedély kérelem előterjesztésének lehetőségét nem biztosította.
- [7] A felperes a harmadik menedékkérelme kapcsán elrendelt menekültügyi őrizetből szabadulását követően önként jelent meg az alperes előtt, és ott tartózkodási engedély kérelem Magyarországon történő előterjesztéséhez szükséges méltányossági és ezzel egyidejűleg családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély kérelmet terjesztett elő. Figyelemmel arra, hogy a tartózkodási feltételeket a felperes nem teljesítette, az alperes ismételten idegenrendészeti eljárást indított a felperessel szemben. Az eljárás során meghallgatták, amikor is előadta, hogy Magyarországon szeretné vietnami állampolgár gyermekét felnevelni, szeretne dolgozni, és összeházasodni gyermeke anyjával.
- [8] Az alperes a 2015. augusztus 6. napján kelt 106-1-32771/32/2015-Ké számú határozatával a felperest - figyelemmel arra, hogy a magyarországi tartózkodási feltételeket nem teljesíti - a Vietnami Szocialista Köztársaság területére kiutasította, és ezzel egyidejűleg két év beutazási és tartózkodási tilalmat rendelt el vele szemben. A kiutasítás végrehajtását az alperes hatósági kísérettel rendelte el, valamint intézkedett a beutazási és tartózkodási tilalom SIS II. rendszerben történő elhelyezése iránt. A határozat indokolásában a harmadik országbeli állampolgárok

beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdésének nem teljesítésére, továbbá a Harmtv. 43. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozott, amelynek alapján a kiutasításról rendelkezett. Megállapította, hogy a felperes vonatkozásában Vietnam biztonságos származási országnak minősül, esetében a visszaküldés tilalma nem áll fenn.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Kifogásolta, hogy az alperes nem vette figyelembe a 17.K.32.318/2015/3. számú ítéletben foglaltakat, először a kiutasításról döntött, és azt követően engedte csak, hogy a méltányossági és tartózkodás iránti kérelmét előterjessze. Abban az esetben, ha beadhatta volna korábban kérelmét, kapott volna ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolást, és nem rendelheték volna el vele szemben a kiutasítást. Hivatkozott a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdésének, továbbá 72. § (1) bekezdés ec) pontjának sérelmére. Hangsúlyozta, hogy a büntetőbírószak éppen a gyermekekre tekintettel mellőzte a kiutasítást, felhívta továbbá a Harmtv. 45. § (7) bekezdésében foglaltakat, utalt az Emberi Jogok Európai Egyezményének 8. cikk 2. pontjában meghatározott családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogra, amelynek korlátozhatósága az esetben nem áll fenn. Hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében, valamint VI. cikk (1) bekezdésében foglaltakra, valamint a családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény (a továbbiakban: Csvt.) 13. § (1) bekezdésére. Indokolás nélkül felhívta a Harmtv. 13. § (1) bekezdésének és a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47. § (4) bekezdés a) pontjának megsértését is.
- [10] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, a határozatában foglaltakat fenntartotta. Utalt arra, hogy a felperes méltányossági kérelme első fokon időközben elutasításra került.

Az elsőfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozatlannak értékelte, és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a Harmtv. 43. § (2) bekezdésére, 45. § (1) bekezdésére hivatkozással rögzítette, hogy a felek között nem volt vitatott az, hogy a felperes első Magyarországra érkezése óta (2004) Magyarországon semmilyen jogszerű tartózkodási jogosultsággal nem rendelkezik. Az sem képezte vita tárgyát, hogy a felperes a 2007-ben született Magyarországon tartózkodó vietnami állampolgár gyermekeire hivatkozással méltányossági és tartózkodási engedély kérelmet először 2015-ben terjesztett elő, miután vele szemben a kiutasítás tárgyában hivatalból eljárás indult. Vita tárgyát elsődlegesen az képezte, hogy a tartózkodási engedély kérelem Magyarországon történő előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelem elbírálása előkérdését képezi-e a kiutasításnak. A felperes e körben arra hivatkozott, hogy a méltányossági kérelem benyújtásakor ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolást kap, azaz ennek birtokában jogszerűen tartózkodik Magyarországon, melynek folytán nem utasítható ki. Rögzítette azt is a bíróság, hogy a felperes kizárólag az alperesi határozat kiutasításra vonatkozó rendelkezését vitatta, és e körben hivatkozott arra, hogy a mérlegelési (méltányossági) jogkörben hozott határozat nem felel meg a Ket. 72. § (1) bekezdés ec) pontjában foglaltaknak, sem az elrendelt beutazási és tartózkodási tilalmat, sem a visszaküldés tilalma körében megállapítottakat nem támadta.
- [12] Rámutatott arra a bíróság, hogy a Harmtv. 43. § (2) bekezdés b) pontjában szabályozott kiutasítás kógens rendelkezésen alapul, a hatóságnak e körben a felperes állításával ellentétben sem mérlegelési, sem méltányossági jogköre nincs, amelynek folytán a felperes alaptalanul hivatkozott a Ket. 72. § (1) bekezdés ec) pontjában foglaltak megsértésére. A kiutasítás valamely családtagra tekintettel történő mérlegelését a Harmtv. 45. § (1) bekezdése kizárólag arra az esetre írja elő, ha a harmadik országbeli állampolgár a családi kapcsolatára tekintettel tartózkodási engedéllyel

rendelkezik, amely a felperes esetében nem áll fenn. Önmagában a családi kapcsolatra hivatkozás nem akadályozza a kiutasítás elrendelésének. Tényként rögzítette azt is a bíróság, hogy a felperes a méltányossági kérelmét az általa felhívott ítéletben foglaltak szerint előterjeszthette, annak elbírálása azonban a kiutasítás jogszerűségének felülvizsgálata vonatkozásában nem minősült előkérdésnek. Figyelemmel arra is, hogy a méltányossági kérelemnek való esetleges helyt adás a már elrendelt kiutasítást nem hatálytalaníthatja, ilyen fajta függő viszony a két eljárás között nem mutatható ki.

- [13] Hangsúlyozta a bíróság, hogy a felperes által felhívott alapelvi rendelkezések és a Ket. alapelveinek megsértése alapján a határozat jogszabálysértő volta csak nyilvánvaló esetben állapítható meg, a felperesnek egyértelműen bizonyítani kell a jogszabálysértést, erre azonban a peres eljárás során nem került sor, a perbeli jogkérdés tételes jogszabályi rendelkezések alapján eldönthető volt.
- [14] Megjegyezte a bíróság, hogy a felperes indokolás nélkül hivatkozott a Harmtv. 13. § (1) bekezdésére, és a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontjára, az alperes döntése ezen jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, figyelemmel arra, hogy a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontja a méltányossági kérelem elbírálására vonatkozik, amely nem volt tárgya a jelen pernek, a Harmtv. 13. § (1) bekezdésében foglaltak nem teljesítését pedig a felperes maga sem vitatta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő, a Pp. 339. § (1) bekezdésébe ütközik, mert hatályban tartotta az alperes azon határozatát, amely sérti az Alaptörvény L. cikk (1) bekezdését, VI. cikk (1) bekezdését, a Gyvt. 13. § (1) bekezdését, a Ket. 1. § (2) és (2a) bekezdését, 50. § (1) és (6) bekezdését, 72. § (1) bekezdését, valamint a Hrmvt. 43. § (2) bekezdés b) pontját. Azzal érvelt, hogy a hatóság nem volt figyelemmel a 17.K.32.318/2015/3. számú ítéletben foglaltakra, előbb rendelkeztek a kiutasításáról, majd azután engedték, hogy beadja a tartózkodási engedély iránti kérelmét. Ezzel semmilyen módon nem vették figyelembe a korábbi jogerős ítéletben foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy az eljárási lépcsőknek a betartása garanciális jelentőségű az esetében, hiszen kiskorú gyermeke családi élete érintett, és a gyermek mindenek felett álló érdekének kivizsgálására alapos gondot kell fordítani, amely inkább a méltányossági és tartózkodási engedély iránti eljárásokra tartozik. Kifejtette, hogy kérelmét azért nyújtotta be, hogy családjával együtt legyen, a gyermeknek szüksége van rá, a büntető ügyben született jogerős ítélet éppen a kiskorú gyermekekre tekintettel mellőzte kiutasítását. Hivatkozott a Harmtv. 45. § (7) bekezdésbeli tilalomra, amelyet esetében a hatóság nem vett figyelembe. Álláspontja szerint a Gyvt. 13. § (1) bekezdése a kiskorú gyermek jogát rögzíti, egy éves kiskorú gyermeke saját családi környezete egyértelműen az édesanya és édesapa mellett található, amennyiben el kellene hagynia Magyarországot, úgy a Gyvt.-ben biztosított jogok súlyosan sérülnének. Állította azt is, hogy a felperesi jogsértés súlya nem jelent súlyos és közvetlen veszélyt a közrendre nézve, míg a kiutasítás a felperesi körülmények, a család egységét teljességgel megbontja. Az alperesi mérlegelés nem felel meg az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatának sem, mely szerint önmagában a beutazási, illetve elhagyási szabályok megsértése nem alapozza meg a kiutasítás, mint intézkedés elrendelését.
- [16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [18] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi

rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.

- [19] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [20] A Kúria megállapítása szerint a felperes felülvizsgálati kérelmében a keresetben foglaltakat ismételte meg, újabb érvre, jogszabálysértésre a jogerős ítélet kapcsán sem hivatkozott. Alapvetően az alperes eljárását kifogásolta, azt, hogy esetében elsődlegesen a kiutasításra került sor, és csak azt követően adhatta be méltányossági és tartózkodási engedély iránti kérelmét.
- [21] A Kúria álláspontja szerint helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság azt, hogy az alperes ezen eljárása megfelelt az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, sem anyagi, sem eljárásjogi jogszabálysértés nem történt. A kiutasítás esetleges következményei a családtagra (gyermekre) nézve, a felperes által megjelölt rendelkezések - azaz az Alaptörvény L. cikk a házasság védelméről; VI. cikk a családi élet tiszteletben tartásáról; a családi környezet, a gyermek mindenek felett álló érdekének - sérelme akkor vizsgálandó, ha a kiutasítással érintett jogszerűen, a családi kapcsolatára tekintettel rendelkezik tartózkodási engedéllyel. A perben rendelkezésre állt iratokból azonban egyértelműen az volt megállapítható, hogy a felperes a több mint tíz éves magyarországi tartózkodása alatt erre soha nem rendelkezett érvényes jogcímmel, többszöri menekültkénti elismerés iránti kérelme elutasításra került, bűncselekmény elkövetése miatt a büntetőbíróság jogerősen több éves fegyházbüntetésre ítélte. Gyermeké 2007. évben született, vietnami állampolgár, így a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott „egy éves kiskorú gyermek saját családi környezete egyértelműen az édesanyja és édesapja mellett található” kitétel még értelmezhető sem volt. A gyermek az eljárás lefolytatásakor is már 8 éves elmúlt, a vele való együttélés, a gyermek felperes általi nevelése nem az idegenrendészeti hatóság eljárása és döntése, hanem a felperes jogerős fegyházbüntetése miatt lehetetlenült el. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a tartózkodási feltételeket soha nem teljesítő felperes ismételten előterjesztett kérelme a kiutasítását nem akaszthatja meg. Ezen jogértelmezés, mint ahogy azt a bíróság is kifejtette, oda vezetne, hogy az évek óta tartózkodási jogosultsággal nem rendelkező, illegálisan az országban tartózkodó kérelmező sorozatosan benyújtott kérelmei mindig megakaszthatnák a kiutasításra vonatkozó eljárást, figyelemmel arra is, hogy a kérelmek - elismerés iránti, méltányossági és tartózkodási engedély kérelem, tartózkodási kártya kiállítás iránti kérelem - benyújtása nem korlátozott. Helytállóan hangsúlyozta a bíróság, hogy a jogszerű tartózkodás feltételeit az országba utazás előtt kell megteremteni, és ennek okán a tartózkodási feltételeket Magyarországon sosem teljesítő felperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy az alperes az ismételten benyújtott tartózkodási engedély kérelmének belföldi előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelem elbírálását nem várta be. Egyetértett a Kúria azzal, hogy a méltányossági kérelem elbírálása a kiutasításról való rendelkezésnek nem képezi előkérdését, figyelemmel arra, hogy a méltányossági kérelemről való döntés során az idegenrendészeti hatóság csak egy eljárási kérdést bírál el, mégpedig azt, hogy a tartózkodási engedélyt a kérelmező előterjesztheti-e Magyarország területén. A méltányossági kérelemről való döntés azonban a kiutasítás alapját képező, a Harmtv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott jogszerű tartózkodási jogosultságot nem teremti meg, a felperes által megjelölt ideiglenes igazolás nem feleltethető meg a Harmtv. 13. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott egyik, a jogszerű tartózkodás feltételét megteremtő engedélynek sem.
- [22] A felperesnek a közigazgatási és munkaügyi bíróság korábbi jogerős ítéletére hivatkozása kapcsán utal arra a Kúria, hogy ezen ítélet egy korábbi határozat felülvizsgálata kapcsán született. Annak írásba foglalt változatát az alperes a jelen perben felülvizsgált döntés meghozatalakor még nem vehette kézhez, így azt döntése meghozatalakor figyelembe venni sem tudta. Ezzel együtt megállapítható volt, hogy az alperes határozata a Pp. 339/B. §-ában foglalt követelményeknek megfelelt, részletesen megokolt és megfelelő jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztott indokát adta a felperes kiutasításáról rendelkező döntésének, így az ez okból sem volt jogszabálysértőnek

tekinthető.

- [23] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [24] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [25] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [26] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2016. június 28.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró